

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Ottende Afdeling)

1. juni 2017*

»Dumping — import af vinsyre med oprindelse i Kina — ændring af den endelige antidumpingtold — delvis interimundersøgelse — status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår — udgifter til de vigtigste inputs, som i alt væsentligt afspejler markedsværdierne — ændring af omstændighederne — begrundelsespligt — frist for vedtagelse af en afgørelse om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår — ret til forsvar — artikel 20, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009«

I sag T-442/12,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, Changzhou (Kina), ved advokaterne E. Vermulst, S. van Cutsem, F. Graafsma og J. Cornelis,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved S. Boelaert, som befuldmægtiget, først bistået af advokat G. Berrisch og barrister N. Chesaites, derefter ved G. Berrisch og solicitor B. Byrne, og endelig ved advokat N. Tuominen,

sagsøgt,

støttet af:

Europa-Kommissionen først ved M. França og A. Stobiecka-Kuik, derefter ved M. França og J.-F. Brakeland, som befuldmægtigede,

og af:

Distillerie Bonollo SpA, Formigine (Italien),

Industria Chimica Valenzana SpA, Borgoricco (Italien),

Distillerie Mazzari SpA, Sant'Agata sul Santerno (Italien),

Caviro Distillerie Srl, Faenza (Italien),

* Processprog: engelsk.

og af:

Comercial Química Sarasa, SL, Madrid (Spanien), ved solicitor R. MacLean,

intervenienter,

angående et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2012 af 26. juni 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 349/2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2012, L 182, s. 1), for så vidt som den vedrører sagsøgeren,

har

RETTEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A.M. Collins (refererende dommer), og dommerne M. Kancheva og R. Barents,

justitssekretær: fuldmægtig C. Heeren,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 15. december 2016,

afsagt følgende

Dom

Tvistens baggrund

- 1 Vinsyre benyttes i vin, i tilsætningsstoffer til drikke- og fødevarer, som størkningsforsinkende stof i gips og i andre varer. I Den Europæiske Union og i Argentina fremstilles L+-vinsyre af biprodukter fra vinfremstilling, kaldet vinbærme, som omdannes til kalciumtartrat og derefter til vinsyre. I Folkerepublikken Kina fremstilles både L+- og DL-vinsyre på grundlag af benzen, som omdannes til maleinsyreanhydrid, derefter til maleinsyre og endelig til vinsyre. Vinsyre fremstillet ved kemisk syntese har de samme fysiske og kemiske egenskaber og de samme grundlæggende anvendelsesformål som den, der fremstilles af biprodukter fra vinfremstilling. Som svar på Rettens spørgsmål i retsmødet har parterne bekræftet, at DL-vinsyre alene blev fremstillet i Kina.
- 2 Den 24. september 2004 blev Europa-Kommissionen forelagt en klage over dumping i vinsyresektoren, som blev indgivet af flere europæiske producenter, herunder Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA og Industria Chimica Valenzana SpA.
- 3 Den 30. oktober 2004 offentliggjorde Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende import af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2004, C 267, s. 4).
- 4 Den 27. juli 2005 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 1259/2005 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2005, L 200, s. 73).
- 5 Den 23. januar 2006 vedtog Rådet for Den Europæiske Union forordning (EF) nr. 130/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EUT 2006, L 23, s. 1).

- 6 Den 27. oktober 2010 modtog Kommissionen efter offentliggørelsen den 4. august 2010 af en meddelelse om det forestående udløb af de gældende antidumpingforanstaltninger (EUT 2010, C 211, s. 11) en anmodning om indledning af en udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger indgivet af Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari og Industria Chimica Valenzana.
- 7 Den 26. januar 2011 offentliggjorde Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* en meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse og en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2011, C 24, s. 14) i henhold til artikel 11, stk. 2, og i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51, herefter »grundforordningen«).
- 8 Den 9. juni 2011 indgav de fem selskaber nævnt ovenfor i præmis 6 en anmodning om en delvis interimundersøgelse vedrørende to eksporterende producenter, herunder sagsøgeren, Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3.
- 9 Den 29. juli 2011 offentliggjorde Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* en meddelelse om indledning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne mod import af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2011, C 223, s. 16) i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3.
- 10 Den 1. august 2011 tilsendte Kommissionen sagsøgeren et spørgeskema og en formular til ansøgning om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår. Sagsøgeren sendte sin ansøgning til Kommissionen den 26. august 2011 og det behørigt udfyldte spørgeskema den 1. september 2011.
- 11 Den 3. oktober 2011 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en anmodning om oplysninger. Kommissionen anmodede navnlig sagsøgeren om at fremlægge beviser for, at råstofpriserne afspejlede markedsværdierne, eftersom olie var kilden til det pågældende råstof, dvs. et produkt, der sælges på verdensmarkederne.
- 12 Den 17. oktober 2011 besvarede sagsøgeren Kommissionens anmodning, idet virksomheden præciserede, at det benzen, som den benyttede, blev udvundet af koks og ikke af olie, og idet virksomheden fremlagde et diagram, der viste dens købspriser på benzen fremstillet af koks, samt et diagram, der viste prisen på benzen af koks i den nordlige del af Folkerepublikken Kina. Sagsøgeren tilføjede, at dens købspris på benzen afspejlede de kinesiske markedsværdier.
- 13 Kommissionen foretog den 14. og den 15. november 2011 et kontrolbesøg i sagsøgerens lokaler.
- 14 Den 1. februar 2012 tilsendte Kommissionen sagsøgeren sin meddelelse vedrørende ansøgningen om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, og oplyste virksomheden om afslaget på denne ansøgning og om de grundlæggende faktiske omstændigheder og betragtninger, der lå til grund for dette afslag. Ifølge sagsøgeren anførtes i meddelelsen særligt, at det benzen, som virksomheden anvendte, blev fremstillet af koks og ikke af olie. Endvidere blev det i meddelelsen bemærket, at benzen udgjorde langt størstedelen af udgifterne til råstoffer, som for deres vedkommende udgjorde næsten halvdelen af omkostningerne til fremstilling af vinsyre. Ifølge meddelelsen ville enhver fordrejning af benzenprisen følgelig have en betydelig indvirkning på omkostningerne til fremstilling af vinsyre i Folkerepublikken Kina. Endelig blev det i meddelelsen bemærket, at benzenprisen i Folkerepublikken Kina var 19%-51% lavere end i Europa og i De Forenede Stater.

- 15 Den 13. februar 2012 tilsendte sagsøgeren Kommissionen sine bemærkninger til den ovenfor i præmis 14 nævnte meddelelse, idet virksomheden bl.a. gjorde gældende, at tolden på 40% på eksport af benzen skulle erstattes med en midlertidig told på 0%. Sagsøgeren lagde endvidere vægt på, at det benzen, som virksomheden anvendte, blev fremstillet af koks, og at Kommissionens sammenligning af benzenpriserne derfor var ukorrekt, eftersom benzen blev fremstillet af olie i Europa og i De Forenede Stater.
- 16 Den 11. april 2012 fremsendte Kommissionen sagsøgeren det endelige dokument med oplysninger, som indeholdt de faktiske omstændigheder og grundlæggende betragtninger, på grundlag af hvilke den ville anbefale en ændring af de gældende antidumpingforanstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 20, samt et dokument med detaljer om beregningen af sagsøgerens dumpingmargin. Dokumentet med oplysninger viste navnlig, at tolden på 40% på eksport af benzen blev erstattet med en midlertidig told på 0%. I dokumentet konkluderedes imidlertid, at sagsøgeren ikke kunne forklare den lave benzenpris på det kinesiske marked. I denne forbindelse viste det endelige dokument med oplysninger en forskel i benzenprisen på 19%-51% mellem Folkerepublikken Kina og andre lande med markedskonometri samt manglende refusion af merværdiafgift (moms) på 17% på eksport af benzen.
- 17 Den 16. april 2012 vedtog Rådet gennemførelsesforordning (EU) nr. 349/2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2 (EUT 2012, L 110, s. 3).
- 18 Den 25. april 2012 tilsendte sagsøgeren Kommissionen sine bemærkninger til det endelige dokument med oplysninger, idet virksomheden navnlig anmodede Kommissionen om supplerende oplysninger vedrørende den metode, der var anvendt til at fastsætte normalværdien. Samme dag fremsendte sagsøgeren endvidere et forslag til pristilsagn med henblik på at bringe dumpinggen til ophør i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8.
- 19 Efter afslutningen af den delvise interimundersøgelse, som vedrørte sagsøgeren og en anden eksporterende producent, vedtog Rådet den 26. juni 2012 gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2012 om ændring af gennemførelsesforordning nr. 349/2012 (EUT 2012, L 182, s. 1, herefter »den anfægtede forordning«).
- 20 I den anfægtede forordning indrømmes sagsøgeren i det væsentlige ikke status som virksomhed, der driver virksomhed under markedskononomiske vilkår, og den gældende antidumpingtold på produkter fremstillet af denne forhøjes fra 10,1% til 13,1% efter en fastsættelse af normalværdien på grundlag af oplysninger meddelt af en samarbejdsvillig producent i et referenceland. Endvidere forkastes sagsøgerens tilbud om pristilsagn i den anfægtede forordning.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 21 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 5. oktober 2012 har sagsøgeren anlagt denne sag.
- 22 Ved processkrifter indleveret til Retten den 4. og den 31. januar 2013 har Caviro Distillerie, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari og Industria Chimica Valenzana (herefter »de intervenerende selskaber«) på den ene side, og Kommissionen på den anden side fremsat begæring om tilladelse til at intervenere i den foreliggende sag til støtte for Rådets påstande.
- 23 Ved kendelse af 12. marts 2013 har formanden for Første Afdeling givet Kommissionen tilladelse til at intervenere, idet han har præciseret, at eftersom Kommissionens interventionsbegæring er indgivet efter udløbet af fristen fastsat i artikel 116, stk. 6, i Rettens procesreglement af 2. maj 1991, kan denne fremsætte sine bemærkninger under den mundtlige forhandling på grundlag af den retsmøderapport, som den vil blive meddelt.

- 24 Som følge af en ændring af sammensætningen af Rettens afdelinger i henhold til artikel 27, stk. 5, i Rettens procesreglement er den refererende dommer blevet tilknyttet Ottende Afdeling, hvortil denne sag følgelig er blevet henvist.
- 25 Ved kendelse af 18. maj 2015 har formanden for Rettens Ottende Afdeling imødekommet de intervenerende selskabers interventionsbegæringer.
- 26 De intervenerende selskaber har indgivet deres interventionsindlæg den 4. august 2015. Hovedparterne har indgivet bemærkninger til indlægget inden for de fastsatte frister.
- 27 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
 - Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 28 Rådet har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 29 De intervenerende selskaber har nedlagt følgende påstande:
- Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale de intervenerende selskabers omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 30 Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremsat fem anbringender, hvoraf det første vedrører tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første led, det andet tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 3, det tredje tilsidesættelse af begrundelsespligten, det fjerde tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), andet afsnit, og det femte tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 2, og af retten til forsvar.

Det første anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første led

Parternes argumenter

- 31 Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede forordning er i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første led, for så vidt som det i den anfægtede forordning konkluderes, at betingelserne for, at sagsøgeren kunne anses for en virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ikke var opfyldt. Sagsøgeren har anført, at virksomheden har fremlagt tilstrækkelige beviser for, at dens kommercielle beslutninger blev truffet som reaktion på markedssignaler, der afspejler udbuds- og efterspørgselsforholdene, og uden nogen omfattende statslig indgriben, og at udgifterne til de vigtigste inputs i alt væsentligt afspejlede markedsværdierne. Sagsøgeren har navnlig godtgjort, at virksomhedens beslutninger om køb af råstoffer blev truffet uden nogen form for statsligt indgreb vedrørende mængde eller pris. Virksomheden har tilføjet, at den ifølge den anfægtede forordning overholdt betingelserne fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), andet til femte led.

- 32 Det fremgår af 18. betragtning til den anfægtede forordning, at Rådet støttede sit afslag på en fordrejning af prisen på visse råstoffer, bl.a. på benzen og maleinsyreanhydrid.
- 33 Sagsøgeren har indledningsvis anført, at virksomheden ikke køber maleinsyreanhydrid, men at den selv fremstiller det på grundlag af benzen udvundet af koks. De konstaterede fordrejninger af prisen på dette råstof er således uden betydning.
- 34 Hvad angår benzenprisen har sagsøgeren anført, at Rådet støttede sin konklusion på tre argumenter, nemlig forekomsten af en forskel på 19%-51% mellem prisen på det nationale kinesiske marked og priserne i andre lande med markedsøkonomi, hvorpå der ikke gives nogen forklaring, en eksporttold på 40% på benzen og den manglende refusion af 17% moms ved eksporten af benzen.
- 35 For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ikke tog hensyn til, at prisforskellen på 19%-51% skyldtes, at prisen på stenkul, som var det råstof, der anvendtes til at fremstille benzen af koks i Kina, var lavere end prisen på olie, som var det anvendte råstof i Europa og i De Forenede Stater, således som virksomheden havde gjort gældende under den administrative procedure. I den anfægtede forordning blev det med urette lagt til grund, at det af sagsøgeren købte råstof til fremstilling af benzen var olie, hvilket bl.a. fremgår af Kommissionens anmodning om yderligere oplysninger af 3. oktober 2011.
- 36 Endvidere har sagsøgeren i replikken gjort gældende, at Rådets argument om, at en voldgiftsprocedure skulle have fjernet prisforskellene, blev fremsat for første gang i svarskriftet og hverken fremgår af den anfægtede forordning eller af undersøgelsens dokumenter.
- 37 For det andet har sagsøgeren anført, at det i den anfægtede forordning urigtigt anføres, at der fandtes en told på 40% på import af benzen, selv om denne told vedrørte eksport. Under alle omstændigheder har virksomheden godtgjort, at den angivelige eksportafgift ikke fandt anvendelse under den fornyede undersøgelse, eftersom der samtidig fandtes en midlertidig sats på 0%, hvilket anerkendes i den anfægtede forordning.
- 38 For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at den manglende refusion af moms på 17% ved eksport af benzen ikke udgør nogen omfattende statslig indgriben i grundforordningens forstand. Ifølge grundforordningen skal den statslige indgriben være omfattende, effektiv og direkte. Dette tillader således en vis grad af statslig indgriben. Sagsøgeren har tilføjet, at disse betingelser ikke var opfyldt i det foreliggende tilfælde, eftersom virksomheden frit kunne købe importeret benzen fra forskellige leverandører og til priser forhandlet uden statslig indgriben. Under alle omstændigheder kunne den manglende refusion af moms på eksport af benzen begrunde en tilpasning af normalværdien, som det blev gjort ved den oprindelige undersøgelse og i andre antidumpingprocedurer, i stedet for at give afslag på sagsøgerens ansøgning om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår.
- 39 I replikken har sagsøgeren anført, at Kommissionen i meddelelsen af 1. februar 2012 vedrørende virksomhedens ansøgning om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, bemærkede, at virksomheden ikke opfyldte det pågældende kriterium, idet der forelå en »omfattende statslig indgriben« på benzenmarkedet. Følgelig støttede Kommissionen og Rådet (herefter samlet »institutionerne«) sig på kriteriet fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første led, første sætningsled, og ikke på det i samme bestemmelses andet sætningsled fastsatte. Dermed er den af Rådet omtalte retspraksis vedrørende dette spørgsmål uden betydning.
- 40 Rådet har bestridt sagsøgerens argumenter.

Retten bemærkninger

- 41 Det skal indledningsvis bemærkes, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), bestemmer, at den normale værdi ved indførsel fra lande uden markedsøkonomi som en undtagelse fra de bestemmelser, som er fastsat i samme artikels stk. 1-6, i princippet fastsættes på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi. Denne bestemmelse tilsigter at undgå, at der tages hensyn til priser og omkostninger i lande uden markedsøkonomi, hvor priser og omkostninger sædvanligvis ikke fremstår som et normalt resultat af markedskræfternes spil (dom af 19.7.2012, Rådet mod Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, præmis 66).
- 42 Det følger imidlertid af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), at i forbindelse med antidumpingundersøgelser vedrørende indførsel fra lande uden markedsøkonomi, som er medlemmer af WTO, herunder Folkerepublikken Kina, fastsættes den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, hvis det på grundlag af velbegrundede krav herom fra én eller flere producenter, der er omfattet af undersøgelsen, og i overensstemmelse med kriterierne og procedurerne i samme stk. 7, litra c), er påvist, at de markedsøkonomiske principper er fremherskende for denne producent eller disse producenter med hensyn til fremstilling og salg af den berørte samme vare.
- 43 Desuden er metoden til fastsættelse af en vares normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), en undtagelse fra den særlige metode i denne forordnings artikel 2, stk. 7, litra a), som principielt finder anvendelse ved indførsel fra lande uden markedsøkonomi. Ifølge fast retspraksis skal enhver fravigelse af eller undtagelse fra en almindelig regel imidlertid fortolkes strengt (dom af 28.10.2004, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, T-35/01, EU:T:2004:317, præmis 50, og af 10.10.2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fasteners og Shanghai Prime Machinery mod Rådet, T-170/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:531, præmis 76).
- 44 I medfør af denne artikels stk. 7, litra c), påhviler det hver producent, som ønsker at være omfattet af disse bestemmelser, at fremlægge tilstrækkelige beviser som fastlagt i sidstnævnte bestemmelse for, at han driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår.
- 45 I denne forbindelse skal det fremhæves, at bevisbyrden påhviler den eksporterende producent, som ønsker at få status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår (dom af 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise og Shanghai Adeptech Precision mod Rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, præmis 83). Det påhviler Rådet og Kommissionen at vurdere, om de af den berørte eksporterende producent angivne forhold udgør tilstrækkelige beviser for, at kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), med henblik på at indrømme producenten status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, er opfyldt.
- 46 Det skal bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at EU-institutionerne inden for den fælles handelspolitik og ganske særligt med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, som de skal undersøge. Hvad angår domstolsprøvelsen af institutionernes skøn skal den således begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (dom af 16.2.2012, Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 63, og af 11.9.2014, Gem-Year Industrial og Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) mod Rådet, C-602/12 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2014:2203, præmis 48).
- 47 Det er i det foreliggende tilfælde ubestridt, at sagsøgeren blev nægtet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, alene med den begrundelse, at selskabet ikke havde bevist, at det opfyldte kriteriet fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første led, idet de øvrige kriterier blev anset for opfyldt.

- 48 I medfør af nævnte artikel 2, stk. 7, litra c), første led, skal producenten fremlægge tilstrækkelige beviser for, at dennes beslutninger om priser og udgifter til inputs, herunder rå- og hjælpestoffer, teknologi, arbejdskraft, produktion og investeringer, træffes som reaktion på markedssignaler, der afspejler udbuds- og efterspørgselsforholdene, og uden nogen omfattende statslig indgriben, og at udgifterne til de vigtigste inputs i alt væsentligt afspejler markedsværdierne.
- 49 Denne bestemmelse fastsætter således to betingelser, dels en betingelse hvad angår visse kommercielle beslutninger truffet af producenten, dels en betingelse vedrørende udgifterne til de vigtigste inputs (dom af 19.7.2012, Rådet mod Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, præmis 73). Den første af disse betingelser har til formål at prøve, om de berørte eksporterende producenters relevante beslutninger udelukkende styres af kommercielle hensyn, som gør sig gældende for en virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, eller om beslutningerne er fordrejet af andre hensyn, som gør sig gældende for planøkonomi (dom af 17.6.2009, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group mod Rådet, T-498/04, EU:T:2009:205, præmis 88). Hvad angår betingelsen om, at udgifterne til de vigtigste inputs i alt væsentligt afspejler markedsværdierne, følger det af fast retspraksis, at den skal forstås således, at den vedrører et marked, hvor prisfastsættelsen ikke er fordrejet af statslige indgreb (jf. i denne retning dom af 11.9.2014, Gem-Year Industrial og Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) mod Rådet, C-602/12 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2014:2203, præmis 52, af 10.10.2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener og Shanghai Prime Machinery mod Rådet, T-170/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:531, præmis 74 og 77, og af 10.10.2012, Gem-Year og Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) mod Rådet, T-172/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:532, præmis 119 og 120).
- 50 Som sagsøgeren har gjort gældende, uden at Rådet bar bestridt dette, vedrører konklusionen om prisen på maleinsyreanhydrid i denne sag alene den anden eksporterende producent, der er omfattet af interimundersøgelsen, og ikke sagsøgeren. Det skal følgelig bemærkes, at afvisningen af at indrømme sagsøgeren status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ikke var støttet på denne betragtning.
- 51 Det fremgår af 18. betragtning til den anfægtede forordning, at sagsøgeren blev nægtet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, på grund af beviser for fordrejning af prisen på det grundlæggende råstof, benzen. Herom anføres for det første i den anfægtede forordning, at en sammenligning af hjemmemarkedspriser i Folkerepublikken Kina, hvor en af de samarbejdsvillige producenters købspriser anvendtes som kilde, med priserne i andre lande med markedsøkonomi, viste en prisforskel på mellem 19% og 51% i undersøgelsesperioden. For det andet anføres det i den anfægtede forordning, at Folkerepublikken Kina pålagde en importtold på 40% på benzen, men at den ikke gjaldt på tidspunktet for den fornyede undersøgelse. Det skal imidlertid bemærkes, at henvisningen til en importtold udgør en skrivefejl, hvilket parterne har anerkendt, der for første gang optrådte i de dokumenter, som fremgår af de administrative sagsakter, nærmere bestemt i det endelige dokument med oplysninger, og som sagsøgeren i øvrigt gentog i sine bemærkninger til dette dokument den 25. april 2012. For det tredje fastslås det i den anfægtede forordning, at Folkerepublikken Kina ikke refunderede de 17% moms på eksport af benzen.
- 52 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Rådet, som det selv har anført i den anfægtede forordning, støttede sit afslag på betingelsen om udgifterne til de vigtigste inputs i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første led, andet sætningsled, og ikke på betingelsen om virksomhedernes beslutninger, der er fastsat i denne bestemmelses første sætningsled. Dette følger af en læsning af den anfægtede forordning i sin sammenhæng i betragtning af arten af de omstændigheder, som blev identificeret med henblik på at give afslag på ansøgningen om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, af opbygningen af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første led, og af dokumenterne i de administrative sagsakter. Selv om der i meddelelsen vedrørende ansøgningen om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, henvises til en

omfattende statslig indgriben, tilføjes det heri, at priserne på benzen i væsentligt omfang ikke afspejlede markedsværdien. Endvidere er det i Kommissionens endelige dokument med oplysninger fastslået, at der foreligger en fordrejning af købsprisen på råstofferne, navnlig benzen.

- 53 I betragtning af det ovenstående skal det fastslås, at det i den anfægtede forordning ikke blev konkluderet, at staten havde foretaget en omfattende indgriben i sagsøgerens beslutninger vedrørende dennes inputs som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første led, første sætningsled, men at sagsøgerens udgifter til de vigtigste inputs i alt væsentligt ikke afspejlede markedsværdierne, fordi markedet var genstand for fordrejning som omhandlet i andet sætningsled i denne bestemmelse.
- 54 Følgelig skal sagsøgerens argumenter samt den retspraksis, der er påberåbt til støtte for disse argumenter, med henblik på at godtgøre, at virksomhedens kommercielle beslutninger vedrørende køb af råstoffer blev truffet uden omfattende, effektiv og direkte statslig indgriben, forkastes som uvirksomme.
- 55 Hvad angår de i 18. betragtning til den anfægtede forordning anførte forhold som led i vurderingen af betingelsen om udgifterne til inputs, dvs. den vurdering, der rent faktisk er anvendt, skal det for det første fastslås, at prisforskellen på mellem 19% og 51% på det grundlæggende råstof, nemlig benzen, kan udgøre et væsentligt indicium på, at denne betingelse ikke er opfyldt.
- 56 Sagsøgeren har forklaret denne prisforskel med, at benzen fremstillet af koks er billigere end benzen fremstillet af olie. Virksomheden har tilføjet, at der i anfægtede forordning ganske enkelt er blevet set bort fra denne begrundelse.
- 57 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det i meddelelsen vedrørende ansøgningen om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår af 1. februar 2012 udtrykkeligt er anført, at institutionerne har taget hensyn til dette argument. I denne forbindelse fremgår det af 20. betragtning til den anfægtede forordning, at sagsøgeren ikke kunne forklare den lave pris på benzen på markedet i Folkerepublikken Kina i forhold til andre lande med markedsøkonomi. Set i denne sammenhæng skal den anfægtede forordning fortolkes således, at den konkluderer, at det faktiske forhold, som sagsøgeren har fremført, ikke var tilstrækkeligt til at forklare den pågældende prisforskel.
- 58 Endvidere har Rådet, støttet af de intervenerende selskaber, som led i dette søgsmål tilføjet, at benzen var et homogent grundprodukt, at benzen af olie og benzen af koks ikke var af en forskellig kvalitet, der begrundede en prisforskel, og at en voldgiftsag på et ikke-fordrejet marked burde føre til, at priserne i Folkerepublikken Kina blev bragt på niveau med priserne i andre lande med markedsøkonomi. I modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, er der ikke grundlag for at afvise argumentet om en voldgiftsprocedure for priser som fremsat for sent, eftersom det var implicit i den anfægtede forordnings argumentation, som er støttet på, at der fandtes prisforskelle i forskelle regioner i verden, som sagsøgeren ikke har kunnet give en begrundelse for.
- 59 Det skal, som det er anført ovenfor i præmis 44 og 45, bemærkes, at bevisbyrden påhviler den eksporterende producent, der ønsker status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår. Det påhvilede følgelig sagsøgeren at føre afgørende bevis for, at benzen af olie og benzen af koks havde forskellige kendetegn og egenskaber, som begrundede denne prisforskel, eller at der var andre årsager, der begrundede en prisforskel mellem disse regioner. Det skal fastslås, at sagsøgeren blot har påberåbt sig forskellen i råstoffet til fremstilling af benzen, et grundprodukt, hvis kendetegn ikke varierer på grundlag af det stof, der benyttes til at fremstille det, uden at virksomheden har fremlagt de begrundelser og beviser, der kræves for at godtgøre, at den kunne have status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår.
- 60 Sagsøgerens argumenter vedrørende den prisforskel på benzen, som er identificeret i den anfægtede forordning, skal derfor forkastes.

- 61 For det andet skal det hvad angår eksporttolden blot bemærkes, at det i den anfægtede forordning fastslås, at tolden på 40% var midlertidigt ophævet. Uafhængigt af, om spørgsmålet om, hvorvidt eksistensen af en midlertidigt ophævet told er et forhold, der i sig selv kan have en afskrækkende virkning på eksporten, således som de intervenerende selskaber har gjort gældende, skal det følgelig bemærkes, at den anfægtede forordning ikke er støttet på dette forhold, netop fordi tolden er ophævet.
- 62 For det tredje kunne det i den anfægtede forordning, uden at der herved blev begået en retlig fejl, fastslås, at den manglende refusion af 17% moms på eksport af benzen var et forhold, der kunne bidrage til en fordrejning af benzenpriserne i Folkerepublikken Kina. Det står således klart, at denne statslige indgriben gør eksporten af benzen fra Folkerepublikken Kina mindre tiltrækkende og følgelig bidrager til kunstigt at sænke købsprisen på benzen på det kinesiske marked.
- 63 Af de ovenfor i præmis 52-54 anførte grunde skal sagsøgerens argumenter om det angivelige krav om en omfattende, effektiv og direkte statslig indgriben desuden forkastes som uvirksomme. I modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, skal det endvidere fastslås, at den manglende refusion af 17% moms på eksport ikke kan betragtes som en ikke-omfattende statslig indgriben i købsprisen på benzen i Folkerepublikken Kina.
- 64 På baggrund af det ovenstående skal det første anbringende forkastes som ugrundet.

Det andet anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 3

Parternes argumenter

- 65 Med sit andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede forordning er i strid med grundforordningens artikel 11, stk. 3, for så vidt som omstændighederne ikke havde ændret sig betydeligt og varigt mellem den oprindelige undersøgelse, hvorefter sagsøgeren blev indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, og interimundersøgelsen, hvorefter denne status blev nægtet.
- 66 Under henvisning til 34. betragtning til den anfægtede forordning har sagsøgeren anført, at argumentet om fordrejning af prisen på benzen var urigtigt, eftersom Rådet med urette så bort fra, at det benzen, som virksomheden købte, var fremstillet af koks og ikke af olie. Sagsøgeren har endvidere anført, at eksporttolden på 40% på benzen under alle omstændigheder var blevet erstattet af en told på 0% fra 2007 til 2011, og således også i perioden for den fornyede undersøgelse.
- 67 Rådet har, støttet af de intervenerende selskaber, bestridt sagsøgerens argumenter.

Rettens bemærkninger

- 68 I henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, kan behovet for at opretholde foranstaltninger, når det anses for påkrævet, tages op til genovervejelse på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør eller importør eller producenterne i Unionen, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for at genoptage en undersøgelse, mens foranstaltningerne er i kraft.

- 69 En undersøgelse genoptages, mens foranstaltningerne er i kraft, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at modvirke dumping, og/eller at det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at modvirke dumping, der forvolder skade.
- 70 Ved gennemførelsen af undersøgelser som led i en interimundersøgelse kan Kommissionen bl.a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til dumping og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater for så vidt angår afhjælpning af den skade, der er konstateret i henhold til grundforordningens artikel 3. I den forbindelse tages der hensyn til alt relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale ved den endelige afgørelse.
- 71 I denne sag har den anfægtede forordnings punkt C 7 overskriften »De ændrede omstændigheders varige karakter«. I 34. betragtning til den anfægtede forordning anføres det nærmere bestemt, at i betragtning af begrundelsen for ikke at indrømme virksomheden status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, kunne konklusionerne af den fornyede undersøgelse anses for at være af varig karakter. Det tilføjes, at der forelå beviser for, at fordrejningen af prisen på benzen i Folkerepublikken Kina var en realitet inden den nuværende undersøgelsesperiode, og intet tydede på, at den kinesiske regering agtede at fjerne denne fordrejning.
- 72 Det skal indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren synes at gøre gældende, at de retlige fejl, der er påberåbt inden for rammerne af det første anbringende, følgelig udgør en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 3, for så vidt som omstændighederne ikke er betydeligt og varigt ændret, idet virksomheden skulle være indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår. Ifølge denne forståelse skal det andet anbringende afgøres som det første anbringende.
- 73 Det andet anbringende rejser imidlertid et andet spørgsmål, nemlig om institutionerne som led i interimundersøgelsen skal fastslå en objektiv ændring af de faktiske omstændigheder, eller om de kan anlægge en anden vurdering på grundlag af de allerede eksisterende omstændigheder i betragtning af de nye argumenter og beviser, som parterne har fremført.
- 74 På trods af, at den anfægtede forordnings punkt C 7 henviser til ændrede omstændigheder, fremgår det af 34. betragtning til forordningen samt af Rådets processkrifter i denne sag, at det i det væsentlige er institutionernes vurdering, der er ændret, og ikke de objektive omstændigheder, som denne vurdering er støttet på. Det anerkendes således i denne betragtning, at fordrejningen af prisen på benzen var en realitet inden den fornyede undersøgelsesperiode. Endvidere antyder intet i den anfægtede forordning, at politikken med manglende momsrefusion ved eksport af benzen blev indført efter den oprindelige undersøgelsesperiode. Desuden har sagsøgeren, uanset om eksporttolden på 40% på benzen er relevant i denne forbindelse, hvilket Rådet har bestridt, anført, at denne told blev ophævet i 2007, uden at dette er bestridt.
- 75 Følgelig synes Rådet at have ændret vurdering, uden at de underliggende omstændigheder imidlertid nødvendigvis er ændret. I den anfægtede forordning findes det, at omstændighederne vedrørende fordrejningen af prisen på benzen var af varig karakter, hvilket begrunder en ændring af de gældende foranstaltninger. Retten skal i betragtning heraf afgøre, om den anfægtede forordning er i strid med grundforordningens artikel 11, stk. 3.
- 76 Med henblik på denne vurdering skal det bemærkes, at grundforordningens bestemmelser og bestemmelserne i de forordninger med en lignende genstand, der blev vedtaget inden denne, blev væsentligt ændret hvad navnlig angår interimundersøgelsen. Det følger f.eks. af artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3017/79 af 20. december 1979 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT 1979, L 339, s. 1), at forordningerne om pålæggelse af antidumpingtold »om fornødent [tages] op til

forny et undersøgelse«. I henhold til denne bestemmelses stk. 3 ændres, tilbagekaldes eller ophæves foranstaltningerne, når det i henhold til undersøgelsen findes påkrævet. Denne bestemmelse præciserer imidlertid ikke, under hvilke omstændigheder en sådan ændring er påkrævet.

- 77 Endvidere anføres i artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT 1984, L 201, s. 1), at en fornyet undersøgelse iværksættes på enten en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ. En fornyet undersøgelse finder ligeledes sted, såfremt en af de berørte parter anmoder herom og »fremlægger beviser for en ændring i omstændighederne, der er tilstrækkelige til at begrunde nødvendigheden af en sådan fornyet undersøgelse«, dog under forudsætning af, at der er forløbet mindst et år, efter at undersøgelsen er indstillet. I denne artikels stk. 3 anføres blot, at foranstaltningerne ændres, når det i henhold til den fornyede undersøgelse findes påkrævet.
- 78 Med henblik på at anvende artikel 14 i forordning nr. 2176/84 har retspraksis fastslået, at den fornyede undersøgelse fandt anvendelse, hvis omstændighederne havde ændret sig (jf. i denne retning dom af 24.2.1987, *Continentalen Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken mod Kommissionen*, 312/84, EU:C:1987:94, præmis 11), eller hvis omstændighederne var ændret, når den fornyede undersøgelse blev foretaget på en berørt parts anmodning (jf. i denne retning dom af 11.7.1990, *Sermes*, C-323/88, EU:C:1990:299, præmis 16 og 17). På grundlag af samme bestemmelse er det blevet fastslået, at den fornyede undersøgelse kun kan være begrundet i ændrede omstændigheder, når den fornyede undersøgelse foretages på en berørt parts anmodning (dom af 1.4.1993, *Findling Wälzlager*, C-136/91, EU:C:1993:133, præmis 15), som det fremgår af den pågældende bestemmelses ordlyd.
- 79 Artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996, L 56, s. 1), indførte en bestemmelse, hvis ordlyd er identisk med grundforordningens nuværende artikel 11, stk. 3.
- 80 På baggrund af den ovenfor i præmis 78 nævnte retspraksis er det, selv om den pågældende sag vedrørte fortolkningen af artikel 11, stk. 3, i forordning nr. 384/96, hvis ordlyd er anderledes end ordlyden af artikel 14 i forordning nr. 2176/84, blevet fastslået, at den fornyede undersøgelsesprocedure havde til formål at tilpasse den indførte told til udviklingen i de forhold, som udgjorde grundlaget for tolden, og derfor forudsatte, at disse forhold havde ændret sig (dom af 29.6.2000, *Medici Grimm mod Rådet*, T-7/99, EU:T:2000:175, præmis 82). Dette kan forklares ved de særlige kendetegn ved den nævnte sags faktiske sammenhæng. I den nævnte sag offentliggjorde Kommissionen nemlig blot seks uger efter offentliggørelsen af den oprindelige forordning om indførelse af en antidumpingtold en meddelelse, hvori den opfordrede de eksporterende producenter til at fremlægge oplysninger, der undtagelsesvis kunne begrunde indledningen af en fornyet undersøgelse. Derefter fremsendte den spørgeskemaer, der vedrørte den samme periode som den oprindelige undersøgelse. På denne baggrund søgte Retten at afgøre, om omstændighederne var ændret således, at det kunne begrunde, at institutionerne foretog en fornyet undersøgelse, og konkluderede, at formålet med denne procedure udelukkende var at gøre det muligt for de virksomheder, der ikke havde deltaget i den oprindelige procedure, at opnå en individuel behandling (dom af 29.6.2000, *Medici Grimm mod Rådet*, T-7/99, EU:T:2000:175, præmis 83). Følgelig blev der i nævnte sag ikke foretaget en fornyet undersøgelse af de gældende foranstaltninger, men en genåbning af den oprindelige procedure (dom af 29.6.2000, *Medici Grimm mod Rådet*, T-7/99, EU:T:2000:175, præmis 85).
- 81 Det skal bemærkes, at senere retspraksis vedrørende artikel 11, stk. 3, i forordning nr. 384/96 og grundforordningens artikel 11, stk. 3, vedrører spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en betydelig ændring af omstændighederne, idet det tilføjes, at en sådan ændring skal være varig (jf. i denne retning dom af 17.11.2009, *MTZ Polyfilms mod Rådet*, T-143/06, EU:T:2009:441, præmis 41, af 17.12.2010, *EWRIA m.fl. mod Kommissionen*, T-369/08, EU:T:2010:549, præmis 81 og 94, og af

28.4.2015, CHEMK og KF mod Rådet, T-169/12, EU:T:2015:231, præmis 48, tiltrådt efter appel ved kendelse af 9.6.2016, CHEMK og KF mod Rådet, C-345/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:433, præmis 29-32).

- 82 Endvidere følger det af retspraksis, at det som led i den fornyede undersøgelsesprocedure påhviler institutionerne ikke alene at gennemføre en bagudrettet analyse af udviklingen i situationen fra indførelsen af den oprindelige endelige foranstaltning for at vurdere, hvorvidt det er nødvendigt at opretholde eller ændre den for at modvirke skadevoldende dumping, men ligeledes en fremadrettet analyse af den sandsynlige udvikling i situationen fra vedtagelsen af den fornyede undersøgelse for at vurdere de sandsynlige virkninger af en ophævelse eller en ændring af den nævnte foranstaltning (dom af 18.9.2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, præmis 55, og kendelse af 9.6.2016, CHEMK og KF mod Rådet, C-345/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:433, præmis 31).
- 83 Henset til det ovenstående kan institutionerne som led i de bagud- og fremadrettede analyser, som påhviler dem med henblik på den fornyede undersøgelse, ændre deres vurdering af omstændighederne. Det skal navnlig bemærkes, at det i grundforordningens artikel 11, stk. 3, bestemmes, at institutionerne »bl.a.« kan undersøge, ikke alene om omstændighederne har ændret sig betydeligt, men også om de gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater for så vidt angår afhjælpning af den skade, der er konstateret. Det følger heraf, at denne bestemmelse udtrykkeligt giver institutionerne mulighed for at konkludere, at de oprindeligt vedtagne foranstaltninger i modsætning til, hvad institutionerne oprindeligt vurderede, ikke var tilstrækkelige til at modvirke den skadevoldende dumping, og at disse foranstaltninger følgelig skal ændres. Desuden antyder udtrykket »bl.a.«, at grundforordningens artikel 11, stk. 3, ikke opstiller en udtømmende liste over de spørgsmål, der kan undersøges som led i en interimundersøgelse ud over en betydelig ændring af omstændighederne og de ønskede resultater af foranstaltningerne. Endvidere tilføjes det i grundforordningens artikel 11, stk. 3, at »[der i] den forbindelse tages [...] hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale ved den endelige afgørelse«. Følgelig kan institutionerne tage hensyn til alle beviser, der fremlægges senere, selv om de vedrører objektive omstændigheder, som ikke er ændret efter den oprindelige undersøgelse.
- 84 Det ville nemlig være ulogisk, hvis institutionerne var forpligtede til at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), på en måde, som i betragtning af beviser fremlagt under interimundersøgelsen har vist sig at være urigtig, alene fordi en sådan anvendelse blev foretaget ved den oprindelige undersøgelse. En sådan konklusion ville være så meget desto mere ulogisk, når henses til, at det følger af grundforordningens artikel 11, stk. 6, at alene en interimundersøgelse giver mulighed for at ændre foranstaltningerne, mens en fornyet undersøgelse af foranstaltninger, der snart udløber, blot kan føre til, at de ophæves eller opretholdes.
- 85 I denne sag er vurderingen i den anfægtede forordning støttet på faktiske omstændigheder af varig og ikke midlertidig karakter, bl.a. på fordrejningen af benzenpriserne og på den manglende refusion af 17% moms på eksport af benzen. Som Rådet med rette har gjort gældende, kunne det med føje finde, at fordrejningen af benzenprisen i Folkerepublikken Kina var varig, eftersom der ikke var tegn på, at den ville blive fjernet. Endvidere skal sagsøgerens argument vedrørende de forskellige råstoffer, der blev brugt til at fremstille benzen i Folkerepublikken Kina, nemlig koks frem for olie, forkastes, eftersom virksomheden ikke har godtgjort, at benzen af olie og benzen af koks havde forskellige egenskaber, der begrundede prisforskellen, som anført ovenfor i præmis 58 og 59. Hvad angår eksporttolden på benzen på 40% skal det blot bemærkes, at det i den anfægtede forordning blot anføres, at den var blevet erstattet af en told på 0% i den relevante periode. I betragtning af det ovenstående skal det konkluderes, at den anfægtede forordning ikke er i strid med grundforordningens artikel 11, stk. 3.
- 86 Det andet anbringende skal derfor forkastes som ugrundet.

Det tredje anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten

Parternes argumenter

- 87 Med sit tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede forordning indebærer tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF samt grundforordningens artikel 6, stk. 7, artikel 11, stk. 3, artikel 14, stk. 2, og artikel 18, stk. 4. Virksomheden har i det væsentlige gjort gældende, at der i den anfægtede forordning ikke tages hensyn til visse af dens argumenter, eller at årsagerne til, at disse argumenter blev forkastet, i det mindste ikke anføres i forordningen.
- 88 Rådet har, støttet af de intervenerende selskaber, bestridt sagsøgerens argumenter.

Rettens bemærkninger

- 89 Ifølge fast retspraksis skal den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 296 TEUF, tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Det nærmere indhold af begrundelseskravet skal fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en retsakts begrundelse opfylder kravene efter artikel 296 TEUF, ikke blot skal vurderes i forhold til denne retsakts ordlyd, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. dom af 30.9.2003, Eurocoton m.fl. mod Rådet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, præmis 88 og den deri nævnte retspraksis).
- 90 Det er endvidere blevet fastslået, at Rådet ikke er forpligtet til i forordningen om indførelse af en endelig antidumpingtold specifikt at begrunde, hvorfor det ikke har taget hensyn til de forskellige argumenter, der er fremført af parterne under den administrative procedure. Det er tilstrækkeligt, at forordningen klart angiver, hvilke hovedfaktorer der i dette tilfælde er lagt til grund for analysen af spørgsmålet om, hvorvidt udgifterne til de vigtigste inputs i alt væsentligt afspejlede markedsværdierne, eftersom denne begrundelse kan afklare, hvorfor Rådet har forkastet parternes relevante argumenter vedrørende dette punkt, der blev fremført under den administrative procedure (jf. i denne retning dom af 15.12.1999, Petrotub og Republica mod Rådet, T-33/98 og T-34/98, EU:T:1999:330, præmis 151).
- 91 En retsakts begrundelse skal imidlertid fremgå af selve dennes tekst og kan kun i ekstraordinære tilfælde fremgå af skriftlige eller mundtlige forklaringer, der er afgivet efterfølgende, mens den allerede er genstand for et søgsmål for Unionens retsinstanser (dom af 20.5.2015, Yuanping Changyuan Chemicals mod Rådet, T-310/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:295, præmis 174).
- 92 I denne sag fremgår det af 18. betragtning til den anfægtede forordning, at sagsøgeren fik afslag på sin ansøgning om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, fordi virksomhedens købspriser på benzen var fordrejede og ikke i alt væsentligt afspejlede markedsværdierne. Som led i denne vurdering fremhæves i den anfægtede forordning tre elementer, som det fremgår ovenfor af præmis 51, nemlig en betydelig forskel i prisen på benzen i Folkerepublikken Kina og andre lande med markedsøkonomi, en told på eksport af benzen, selv om den var ophævet, og den manglende momsrefusion på eksport af benzen. I 20. betragtning til den anfægtede forordning tilføjes, at sagsøgeren, selv om virksomheden anfægtede Kommissionens konklusioner, ikke kunne forklare den lave pris på benzen i Folkerepublikken Kina.

- 93 Det følger heraf, at den anfægtede forordning opfylder kravene til begrundelsespligten, som denne er fortolket ved den ovenfor i præmis 89-91 nævnte retspraksis. Den anfægtede forordning indeholder således de grundlæggende betragtninger, der ligger til grund for konklusionerne heri, selv om den ikke indeholder en specifik begrundelse for alle de argumenter, som sagsøgeren har fremført under den administrative procedure, bl.a. vedrørende de tre ovennævnte forhold.
- 94 For det første konkluderede Rådet i den anfægtede forordning, at sagsøgeren ikke havde givet en gyldig forklaring på den konstaterede prisforskel på benzen i Folkerepublikken Kina og i andre lande med markedsøkonomi, bl.a. i Europa og De Forenede Stater, på trods af den fremlagte forklaring om, at virksomhedens benzen var fremstillet af koks og ikke af olie.
- 95 Henset til den anfægtede forordnings sammenhæng og opbygning betyder dette ifølge forordningen, at sagsøgeren ikke har bevist, at benzen fremstillet af olie og benzen fremstillet af koks var sammenlignelige produkter, eller at der var andre årsager, som forklarede prisforskellen på disse to produkter i Folkerepublikken Kina og i andre lande med markedsøkonomi. Som Rådet med føje har gjort gældende, var indsigtelsen om en voldgiftsprocedure vedrørende prisen følgelig implicit i ræsonnementet i den anfægtede forordning.
- 96 For det andet konstateres det blot i den anfægtede forordning, at der findes en told på eksport af benzen, der, som sagsøgeren har anført, var ophævet under den fornyede undersøgelsesperiode, uden at der imidlertid udledes konkrete konklusioner heraf. Den anfægtede forordning kan følgelig ikke kritiseres for en begrundelsesmangel eller angivelig selvmodsigelse på dette punkt.
- 97 For det tredje er sagsøgerens argument om, at den manglende momsrefusion ved eksport af benzen ikke udgjorde en omfattende statslig indgriben, uvirksom, som det fremgår af præmis 52-54 og 63 ovenfor, hvorfor Rådet ikke kan foreholdes, at det i den anfægtede forordning ikke anførte årsagerne til, at dette argument blev forkastet.
- 98 Sagsøgerens klagepunkt om, at begrundelsespligten er tilsidesat, skal derfor forkastes. Den i den anfægtede forordning anførte begrundelse giver således Retten mulighed for fuldt ud at vurdere, om forordningen er begrundet, som det fremgår af det første anbringende.
- 99 Eftersom sagsøgeren som led i det tredje anbringende ligeledes har påberåbt sig tilsidesættelse af grundforordningens artikel 6, stk. 7, artikel 11, stk. 3, artikel 14, stk. 2, og artikel 18, stk. 4, uden imidlertid at fremlægge en tilstrækkeligt klar og præcis argumentation, skal det, henset til procesreglementets artikel 76, litra d), som fortolket i retspraksis, undersøges, om dette anbringende kan antages til realitetsbehandling (dom af 28.1.2009, Centro Studi Manieri mod Rådet, T-125/06, EU:T:2009:19, præmis 71).
- 100 Hvad angår den angivelige tilsidesættelse af grundforordningens artikel 6, stk. 7, skal det under alle omstændigheder, forudsat at disse klagepunkter kan antages til realitetsbehandling, bemærkes, at institutionerne i medfør af denne bestemmelse er forpligtede til at tage hensyn til bemærkninger fra en eksporterende producent som sagsøgeren, i det omfang disse er tilstrækkeligt dokumenteret. Denne bestemmelse indebærer imidlertid ikke, at institutionerne skal konkludere, at disse bemærkninger er velbegrundede. I denne sag anføres i 20. betragtning til den anfægtede forordning, at sagsøgeren anfægtede Kommissionens konklusioner. Det fremgår endvidere navnlig af meddelelsen vedrørende ansøgningen om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, at Kommissionen udtrykkeligt tog hensyn til sagsøgerens argument om, at det benzen, som virksomheden anvendte, var fremstillet af koks og ikke af olie. På trods af dette konkluderedes det i den anfægtede forordning, at sagsøgeren ikke kunne forklare den lave benzenpris på markedet i Folkerepublikken Kina. Følgelig kan sagsøgerens klagepunkt om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 6, stk. 7, ikke tiltrædes.

- 101 Det samme gælder for den angivelige tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 3. For så vidt som sagsøgerens klagepunkt kan fortolkes således, at det vedrører, at der i den anfægtede forordning ikke tages hensyn til alle de relevante beviser, der var behørigt dokumenterede som led i interimundersøgelsen, skal der med henblik på at forkaste dette klagepunkt blot foretages en analog henvisning til betragtningerne ovenfor i præmis 100. En hensyntagen til alle de relevante beviser indebærer nemlig ikke nødvendigvis, at en parts argumenter, der er støttet på beviser, som denne har fremlagt, skal tiltrædes.
- 102 Hvad angår den angivelige tilsidesættelse af grundforordningens artikel 14, stk. 2, skal det blot fastslås, at den anfægtede forordning indeholder en sammenfatning af de faktiske omstændigheder og de grundlæggende betragtninger vedrørende konstateringen af dumping, jf. bl.a. 15.-35. betragtning hertil. Dette klagepunkt bør herefter forkastes.
- 103 Endelig skal det hvad angår den angivelige tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, stk. 4, bemærkes, at det af 20. betragtning til den anfægtede forordning samt af meddelelsen vedrørende ansøgningen om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår og det endelige dokument med oplysninger følger, at årsagen til, at de af sagsøgeren fremførte beviser og argumenter blev forkastet, var, at virksomheden på trods af disse ikke kunne forklare den lave benzenpris på markedet i Folkerepublikken Kina. Dermed skal klagepunktet om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, stk. 4, ligeledes forkastes.
- 104 På baggrund af det ovenstående skal det tredje anbringende følgelig forkastes som ugrundet.

Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), andet afsnit

Parternes argumenter

- 105 Med sit fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), andet afsnit, er tilsidesat. Sagsøgeren har gjort gældende, at spørgsmålet om, hvorvidt virksomheden opfyldte kriterierne for at blive indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, skulle afgøres inden tre måneder efter indledningen af undersøgelsen, men at det i denne sag tog seks måneder.
- 106 Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede forordning og antidumpingtolden kunne have været anderledes, såfremt svaret på dette spørgsmål var afgivet inden for fristen på tre måneder. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at Kommissionen støttede sin afgørelse om at give afslag på ansøgningen om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, på oplysninger, som var indhentet ved kontroller på stedet, der fandt sted, efter at tremånedersfristen var udløbet, bl.a. hvad angår købspriserne på benzen. Det er følgelig sagsøgerens opfattelse, at virksomheden, såfremt afgørelsen var vedtaget inden for den fastsatte frist, var blevet indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, eftersom institutionerne på dette tidspunkt ikke havde oplysninger om købsprisen på benzen, som har været afgørende for afvisningen af at indrømme den denne status.
- 107 Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at spørgsmålet om den angivelige told på eksport af benzen og den manglende momsrefusion er rejst efter udløbet af tremånedersfristen, som det fremgår af de administrative sagsakter.
- 108 I replikken har sagsøgeren gjort gældende, at dumpingmarginen, såfremt den var blevet beregnet på grundlag af de oplysninger, som virksomheden havde fremlagt, ville have været betydeligt lavere end den i den anfægtede forordning fastsatte.

- 109 Endvidere fremgår det af retspraksis, at formålet med tremånedersfristen er at sikre, at spørgsmålet om, hvorvidt den eksporterende producent opfylder de kriterier, der giver ret til at blive indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ikke afgøres på grundlag af dennes indvirkning på beregningen af antidumpingtolden, hvilket ikke er overholdt i denne sag.
- 110 Rådet har, støttet af de intervenerende selskaber, bestridt sagsøgerens argumenter.

Rettens bemærkninger

- 111 I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), andet afsnit, i den på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i sagen gældende udgave, skal spørgsmålet om, hvorvidt producenten opfylder kriterierne fastsat i denne bestemmelses første afsnit, afgøres inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen, efter høring af det rådgivende udvalg, og efter at EU-erhvervsgrenen har haft lejlighed til at udtale sig. Denne afgørelse er gyldig i hele undersøgelsesperioden.
- 112 Den 29. juli 2011 offentliggjorde Kommissionen meddelelsen om indledning af en ny delvis interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Derfor udløb tremånedersfristen den 29. oktober 2011. Kommissionen sendte den 1. februar 2012 sagsøgeren sin meddelelse vedrørende ansøgningen om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår.
- 113 Det skal indledningsvis bemærkes, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), andet afsnit, ikke indeholder nogen angivelser vedrørende konsekvenserne af Kommissionens overskridelse af tremånedersfristen. Det følger således af retspraksis, at ikke alle Kommissionens overskridelser af denne frist automatisk indebærer annullation af den forordning, som efterfølgende vedtages (jf. i denne retning dom af 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise og Shanghai Adeptech Precision mod Rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, præmis 115 og 116, og af 10.10.2012, Ningbo Yonghong Fasteners mod Rådet, T-150/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:529, præmis 53).
- 114 Eftersom grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), indeholder en undtagelse til den metode til fastsættelse af normalværdien, der fremgår af denne artikels stk. 7, litra a), skal denne undtagelse endvidere fortolkes indskrænkende. Den finder derfor ikke automatisk anvendelse i tilfælde af Kommissionens overskridelse af tremånedersfristen, da dette ikke er fastsat i en bestemmelse (dom af 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise og Shanghai Adeptech Precision mod Rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, præmis 121).
- 115 Det fremgår af retspraksis, at en uregelmæssighed som en overskridelse af tremånedersfristen kun kan påvirke den anfægtede forordnings lovlighed, hvis sagsøgeren godtgør, at svaret på ansøgningen om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, kunne have været anderledes og mere fordelagtigt for denne parts interesser, hvis det var afgivet inden for fristen (dom af 25.10.2011, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet, T-192/08, EU:T:2011:619, præmis 303; jf. ligeledes i denne retning dom af 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise og Shanghai Adeptech Precision mod Rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, præmis 138, og af 18.9.2012, Since Hardware (Guangzhou) mod Rådet, T-156/11, EU:T:2012:431, præmis 160).
- 116 I denne sag har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen, såfremt den var vedtaget inden for den fastsatte frist, ville have været positiv, eftersom institutionerne på dette tidspunkt ikke havde oplysninger om købsprisen på benzen, som var afgørende for afvisningen af at indrømme virksomheden status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår. Denne argumentation kan ikke tiltrædes.
- 117 For det første skal det, som anført ovenfor i præmis 45, bemærkes, at bevisbyrden for, at virksomheden opfylder betingelserne fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), påhviler sagsøgeren.

- 118 For det andet skal det bemærkes, at det fremgår af meddelelsen om indledning af interimsundersøgelsen, at de selskaber, der havde fremsat denne anmodning, havde fremlagt beviser, der umiddelbart antydede, at sagsøgeren havde fordel af visse statslige foranstaltninger, som forvred det faktiske omkostningsgrundlag for deres produktion. Institutionerne var således i tvivl om, hvorvidt sagsøgeren fortsat kunne have status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, navnlig henset til argumentet om, at virksomheden købte benzen til fordrejede priser.
- 119 For det tredje fremlagde sagsøgeren på trods heraf i sin ansøgning om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ikke oplysninger vedrørende virksomhedens købspriser på benzen. I sin anmodning om oplysninger af 3. oktober 2011 opfordrede Kommissionen derfor udtrykkeligt sagsøgeren til at fremlægge beviser for, at dets købspriser på benzen afspejlede markedsværdierne. Som svar på denne anmodning præciserede sagsøgeren den 17. oktober 2011, dvs. inden udløbet af tremånedersfristen, at dens benzen var fremstillet af koks og ikke af olie, og virksomheden fremlagde oplysninger om dens købspriser i form af et diagram. Kommissionen kontrollerede disse oplysninger ved kontrolbesøget den 14. og den 15. november 2011, dvs. efter udløbet af den pågældende frist.
- 120 På grundlag af det ovenstående skal det fastslås, at sagsøgeren, da tremånedersfristen udløb, ikke havde fremlagt tilstrækkelige beviser for, at virksomheden opfyldte betingelserne fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), andet led, andet sætningsled. I virkeligheden havde institutionerne på dette tidspunkt særligt kvalificerede holdpunkter for, at sagsøgeren ikke opfyldte denne betingelse.
- 121 Ingen af sagsøgerens argumenter kan anfægte denne konklusion.
- 122 For det første vedrører betragtningerne om den angivelige eksporttold på benzen og den manglende momsrefusion ved eksport ligeledes spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgerens købspriser på benzen i alt væsentligt afspejlede de markedsværdier, som var blevet anfægtet, inden tremånedersfristen udløb.
- 123 For det andet er de beregninger af dumpingmarginen, som sagsøgeren har fremlagt i sin replik, som Rådet med føje har anført, blot virksomhedens egne beregninger. Dette beviser ikke, at Rådet, såfremt afgørelsen vedrørende status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, var blevet vedtaget inden for den fastsatte frist, skulle have accepteret disse beregninger eller have foretaget tilsvarende beregninger. Endvidere synes disse beregninger støttet på den urigtige forudsætning, at sagsøgeren skulle være blevet givet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, eftersom beregningerne synes at sammenligne salgspriserne på det nationale kinesiske marked med eksportpriserne. På baggrund af det ovenstående er denne forudsætning urigtig.
- 124 For det tredje og i modsætning til, hvad sagsøgeren synes at gøre gældende, giver den retspraksis, som virksomheden har henvist til, ikke mulighed for at konkludere, at den anfægtede forordning skal annulleres, fordi Kommissionen, da afgørelsen om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, blev truffet efter udløbet af tremånedersfristen, havde alle nødvendige oplysninger til at beregne dumpingmarginen, såfremt virksomheden blev indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår (dom af 14.11.2006, Nanjing Metalink mod Rådet, T-138/02, EU:T:2006:343, præmis 44, af 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise og Shanghai Adeptech Precision mod Rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, præmis 127, og af 10.10.2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fasteners og Shanghai Prime Machinery mod Rådet, T-170/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:531, præmis 50).
- 125 Det følger nemlig således af denne retspraksis, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, er til hinder for, at institutionerne, efter at have vedtaget en afgørelse om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, efterfølgende genoptager denne oprindelige afgørelse på grundlag af dens indvirkning på beregningen af dumpingmarginen.

Institutionerne kan imidlertid genoptage den oprindelige afgørelse, hvis der fremlægges nye oplysninger eller endda, selv om der ikke foreligger nye oplysninger, i betragtning af legalitetsprincippet og princippet om god forvaltningsskik (jf. i denne retning dom af 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise og Shanghai Adeptech Precision mod Rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, præmis 127, og af 8.11.2011, Zhejiang Harmonic Hardware Products mod Rådet, T-274/07, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:639, præmis 37-39). Det skal under alle omstændigheder blot fastslås, at institutionerne ikke genoptog afgørelsen om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, eftersom denne status aldrig blev indrømmet under den delvise interimundersøgelse.

126 På baggrund af det ovenstående skal det fjerde anbringende forkastes som ugrundet.

Det femte anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 2, og af retten til forsvar

Parternes argumenter

127 Med sit femte anbringende har sagsøgeren påberåbt sig en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 2, og af retten til forsvar.

128 Virksomheden har navnlig gjort gældende, at Kommissionen i det endelige dokument af 11. april 2012 med oplysninger anførte, at normalværdien var fastsat på grundlag af oplysningerne fra en producent, der havde samarbejdet i referencelandet, nemlig Argentina. Selv om denne producent solgte det pågældende produkt på sit nationale marked, blev det, henset til forskellene i produktionsmetoden i Argentina og Folkerepublikken Kina, besluttet at fastsætte normalværdien frem for at benytte salgspriserne på det nationale marked. Følgelig blev normalværdien for L+-vinsyre, som blev fremstillet af en argentinsk producent, fastsat på grundlag af produktionsomkostningerne i Argentina under hensyn til forskellene i produktionsmetoden. Da den argentinske producent ikke fremstillede DL-vinsyre, blev normalværdien for denne fastsat ud fra den konstaterede prisforskel mellem de to varettyper. I det endelige dokument med oplysninger anførtes, at det af fortrolighedshensyn ikke var muligt at give mere detaljerede oplysninger vedrørende normalværdien, idet kun én argentinsk producent havde samarbejdet fuldt ud under proceduren.

129 Sagsøgeren har tilføjet, at virksomheden i sine bemærkninger af 25. april 2012 til det endelige dokument med oplysninger anførte, at Kommissionen ikke havde fremlagt væsentlige oplysninger om metoden til beregning af normalværdien for DL-vinsyre, bl.a. vedrørende kilden til priserne for L+-vinsyre og for DL-vinsyre, og om de forhold, der påvirkede prissammenligningen.

130 Sagsøgeren har gjort gældende, at det i 38. betragtning til den anfægtede forordning indeholdte afslag på virksomhedens anmodning vedrørende fastsættelsen af normalværdien for DL-vinsyre, fordi det var umuligt at fremlægge sådanne oplysninger uden at offentliggøre den pågældende argentinske producents produktionsmetoder og -omkostninger, udgør en tilsidesættelse af virksomhedens ret til forsvar og af grundforordningens artikel 20, stk. 2.

131 Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at institutionerne, eftersom producenten i referencelandet ikke fremstillede DL-vinsyre, med henblik på beregningen af normalværdien for DL-vinsyre synes først at have sammenlignet visse priser for L+-vinsyre og DL-vinsyre og derefter at have anvendt denne forskel på den beregnede normalværdi for L+-vinsyre i referencelandet. Virksomheden har ikke haft mulighed for at gøre sin opfattelse gældende hvad angår rigtigheden af den prissammenligning, der i den anfægtede forordning er foretaget mellem L+-vinsyre og DL-vinsyre. Det er ligeledes sagsøgerens opfattelse, at oplysningerne vedrørende DL-vinsyre ikke kunne være fortrolige oplysninger for producenten i referencelandet, eftersom denne ikke fremstillede dette produkt. Det var under alle omstændigheder muligt at meddele de fortrolige oplysninger i sammendrag eller ved at anføre en størrelsesorden frem for præcise tal.

- 132 Rådet har gjort gældende, at dette argument er uklart og savner grundlag. Rådet har meddelt metoden og anført, hvilke faktorer der var tilpassede. I den anfægtede forordning anføres navnlig, at institutionerne anvendte produktionsomkostningerne for L+-vinsyre i referencelandet, erstattede råstofprisen i Argentina med den gennemsnitlige markedspris på benzen og tilpassede salgsomkostningerne, de administrative omkostninger og andre almindelige omkostninger for producenten i referencelandet. Hvad angår DL-vinsyre blev der i den anfægtede forordning taget hensyn til prisforskellene på L+-vinsyre og DL-vinsyre med henblik på at beregne normalværdien. Rådet har gjort gældende, at det ikke kunne fremlægge de oplysninger, der blev benyttet ved beregningen af normalværdien for L+-vinsyre, uden at afsløre fortrolige forretningsoplysninger vedrørende producenten i referencelandet.
- 133 I duplikken har Rådet tilføjet, at det stod klart, at institutionerne havde lagt eksportpriserne i Folkerepublikken Kina til grund med henblik på at beregne prisforskellen mellem L+-vinsyre og DL-vinsyre.
- 134 Som svar på Rettens spørgsmål i retsmødet har Rådet og Kommissionen præciseret, at de baserede sig på prispolitikken hos sagsøgeren og en anden samarbejdsvillig kinesisk eksporterende producent med henblik på beregningen af prisforskellen mellem L+-vinsyre og DL-vinsyre. Eftersom sagsøgerens priser var en af de to komponenter med henblik på at beregne denne forskel, kunne sagsøgeren, såfremt institutionerne havde fremlagt disse oplysninger, have udledt sin konkurrents priser, som var følsomme kommercielle oplysninger.
- 135 De intervenerende selskaber har gjort gældende, at institutionerne med føje kunne afvise at meddele de følsomme kommercielle oplysninger om en konkurrents produktionsomkostninger.
- 136 Sagsøgeren har i sine bemærkninger til interventionsindlægget anført, at virksomheden ikke har anmodet om oplysninger vedrørende producenten i referencelandet.

Rettens bemærkninger

- 137 Med sit femte anbringende har sagsøgeren påberåbt sig en tilsidesættelse af retten til forsvar og af grundforordningens artikel 20, stk. 2, for så vidt som institutionerne ikke for sagsøgeren havde fremlagt væsentlige oplysninger om metoden til beregning af normalværdien for DL-vinsyre, bl.a. vedrørende kilden til priserne for L+-vinsyre og for DL-vinsyre, og om de forhold, der påvirkede prissammenligningen.
- 138 I henhold til grundforordningens artikel 20, stk. 2, kan parterne anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det anbefales at indføre endelige foranstaltninger eller afslutte en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger.
- 139 Det fremgår af fast retspraksis, at under enhver procedure, der iværksættes over for en person, og som kan munde ud i en bebyrdende retsakt, er overholdelse af retten til forsvar et grundlæggende EU-retligt princip, som skal sikres, selv om der ikke er fastsat nogen bestemmelser vedrørende den pågældende procedure (jf. dom af 1.10.2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, præmis 83 og den deri nævnte retspraksis). Dette princip er af afgørende betydning i procedurer vedrørende antidumping (jf. dom af 16.2.2012, Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 77 og den deri nævnte retspraksis).
- 140 I medfør af dette princip skal de berørte virksomheder have mulighed for under den administrative procedure effektivt at fremsætte deres bemærkninger vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sit

argument om, at der foreligger dumping og en deraf følgende skade (dom af 16.2.2012, Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 76).

- 141 Endvidere skal EU-institutionerne for at overholde deres oplysningspligt udvise al mulig omhu for – for så vidt det er foreneligt med overholdelse af forretningshemmeligheden – at meddele de berørte virksomheder de fornødne oplysninger til varetagelse af deres interesser, og de skal, eventuelt af egen drift, vælge en passende måde at give oplysningerne på (jf. i denne retning dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 30; af 27.6.1991, Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, C-49/88, EU:C:1991:276, præmis 17, og af 3.10.2000, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, præmis 99).
- 142 Den oplysningspligt, der påhviler EU-institutionerne inden for antidumping, skal være forenelig med forpligtelsen til at respektere fortrolige oplysninger (jf. i denne retning dom af 25.9.1997, Shanghai Bicycle mod Rådet, T-170/94, EU:T:1997:134, præmis 121, og af 18.12.1997, Ajinomoto og NutraSweet mod Rådet, T-159/94 og T-160/94, EU:T:1997:209, præmis 83). Forpligtelsen til at respektere fortrolige oplysninger må imidlertid ikke betyde, at retten til forsvar mister sit grundlæggende indhold (jf. i denne retning dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 29).
- 143 Det fremgår ligeledes af retspraksis, at spørgsmålet om, hvorvidt de af EU-institutionerne meddelte oplysninger var tilstrækkelige, må vurderes på grundlag af, hvor præcise oplysninger der blev anmodet om (dom af 18.12.1997, Ajinomoto og NutraSweet mod Rådet, T-159/94 og T-160/94, EU:T:1997:209, præmis 93).
- 144 Det skal bemærkes, at sagsøgeren ikke kan pålægges at godtgøre, at institutionernes afgørelse ville have været anderledes, men blot, at en sådan mulighed ikke helt kan udelukkes, da virksomheden kunne have forberedt et bedre forsvar, hvis der ikke havde foreligget den formelle fejl, der således påvirkede retten til forsvar (dom af 16.2.2012, Rådet og Kommission mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 78 og 79).
- 145 Det påhviler derimod sagsøgeren konkret at påvise, hvorledes virksomheden bedre ville have været i stand til at sikre sit forsvar, såfremt denne formelle fejl ikke havde foreligget, uden blot at gøre gældende, at den ikke er i stand til at fremsætte bemærkninger til hypotetiske situationer (jf. i denne retning dom af 9.6.2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet, T-276/13, EU:T:2016:340, præmis 264).
- 146 Det skal i denne sag fastslås, at det følger af det endelige dokument med oplysninger, at normalværdien, da den argentinske producent ikke fremstillede DL-vinsyre, blev fastsat ved anvendelse af den konstaterede prisforskel mellem de to varettyper. Sagsøgeren anmodede i sine bemærkninger til det endelige dokument med oplysninger udtrykkeligt om oplysninger med hensyn til metoden til beregning af normalværdien for DL-vinsyre, bl.a. vedrørende kilden til priserne for L+-vinsyre og for DL-vinsyre, og om de forhold, der påvirkede prissammenligningen. På trods af denne anmodning følger det af det endelige dokument med oplysninger og af 29. betragtning til den anfægtede forordning, at normalværdien, da den argentinske producent ikke fremstillede DL-vinsyre, blev fastsat ved anvendelse af den konstaterede prisforskel mellem de to varettyper. Ifølge 38. betragtning til den anfægtede forordning blev sagsøgeren nægtet de yderligere præciseringer, som virksomheden havde anmodet om, da det ville være umuligt at fremlægge sådanne oplysninger uden at videregive oplysninger om den argentinske producents produktionsmetoder og -omkostninger.
- 147 Det fremgår af replikkens punkt 61, at sagsøgeren har forstået, at institutionerne med henblik på beregningen af normalværdien for DL-vinsyre, først sammenlignede visse priser for L+-vinsyre og DL-vinsyre og derefter anvendte denne forskel på den beregnede normalværdi for L+-vinsyre i referencelandet.

- 148 Institutionerne har imidlertid ikke oplyst sagsøgeren om baggrunden for de priser på L+-vinsyre og DL-vinsyre, som blev brugt til at beregne den prisforskel, der lå til grund for beregningen af normalværdien for DL-vinsyre. Først i duplikken har Rådet anført, at institutionerne havde lagt eksportpriserne i Folkerepublikken Kina til grund med henblik på at beregne prisforskellen mellem L+-vinsyre og DL-vinsyre. Som svar på Rettens spørgsmål har institutionerne for første gang i retsmødet præciseret, at de priser, der blev anvendt til sammenligningen, stammede fra sagsøgeren selv og fra en anden berørt eksporterende producent i Folkerepublikken Kina, dvs. fra de to eneste eksporterende producenter, der har samarbejdet i undersøgelsen. Det skal fastslås, at sagsøgeren ikke fik disse oplysninger i rimelig tid under den administrative procedure.
- 149 Endvidere meddelte institutionerne aldrig sagsøgeren prisforskellen på L+-vinsyre og DL-vinsyre.
- 150 Parterne er enige om, at DL-vinsyre alene fremstilles i Folkerepublikken Kina. I modsætning til, hvad Rådet har anført i duplikken, kan det ikke nødvendigvis udledes af det endelige dokument med oplysninger eller af den anfægtede forordning, at de priser, der blev benyttet til at beregne prisforskellen mellem L+-vinsyre og DL-vinsyre, stammede fra producenter med hjemsted i dette land. Der er i princippet intet, der hindrer Kommissionen i at beregne denne forskel på grundlag af priserne på DL-vinsyre i Folkerepublikken Kina og på L+-vinsyre i resten af verden.
- 151 Det fremgår af duplikkens punkt 28, at Rådets forklaring om, at det ikke kunne give sagsøgeren fortlørlige oplysninger vedrørende den argentinske producent, vedrørte fastsættelsen af normalværdien for L+-vinsyre og ikke sammenligningen af priser på DL-vinsyre og L+-vinsyre.
- 152 I retsmødet har institutionerne gjort gældende, at afvisningen af at meddele oplysningerne vedrørende prisforskellen på DL-vinsyre og L+-vinsyre var baseret på, at sagsøgeren på grundlag af disse oplysninger kunne have opnået priserne hos sin konkurrent, nemlig den anden eksporterende producent, som udgjorde følsomme kommercielle oplysninger.
- 153 Det følger af retspraksis, at lovligheden af en EU-retsakt skal bedømmes på grundlag af de faktiske og retlige omstændigheder, der forelå på den dato, da retsakten blev vedtaget, hvorfor Retten ikke kan erstatte de begrundelser, der er påberåbt under undersøgelsesproceduren, med andre begrundelser, der for første gang er påberåbt for Retten (jf. i denne retning dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 150). Følgelig kan afvisningen af at videregive de pågældende oplysninger ikke være begrundet af et argument, der er påberåbt under den mundtlige forhandling for Retten, dvs. beskyttelsen af sagsøgerens konkurrents kommercielle interesser, som sagsøgeren med føje har gjort gældende i retsmødet.
- 154 Det skal følgelig fastslås, at den anfægtede forordning ikke henviser til en gyldig begrundelse til støtte for afvisningen af at meddele oplysningerne om prisforskellen på DL-vinsyre og L+-vinsyre.
- 155 Det skal bemærkes, at prisforskellen på L+-vinsyre og DL-vinsyre er et af de grundlæggende elementer i beregningen af normalværdien for DL-vinsyre, idet det andet er den værdi af L+-vinsyre, som er baseret på oplysninger fremlagt af den argentinske producent. Sagsøgeren har gjort gældende, at virksomheden, såfremt den havde modtaget oplysningerne vedrørende prisforskellen, kunne have sammenlignet dem med sine egne oplysninger for at sikre sig, at prisforskellen i det mindste hang sammen med disse oplysninger, hvilket ville have givet den mulighed for at udelukke, at der forelå betydelige fejl.
- 156 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af retspraksis, at det i almindelighed giver de interesserede parter mulighed for at fremsætte bemærkninger, der er mere nyttige ved deres forsvar, hvis de råder over Kommissionens detaljerede beregninger og de data, der er blevet anvendt ved disse beregninger. De kan således præcist kontrollere den måde, hvorpå Kommissionen har anvendt disse data, og sammenligne det med deres egne beregninger, hvilket vil kunne give dem mulighed for at identificere eventuelle fejl fra Kommissionens side, som ellers ikke ville kunne opdages. I øvrigt

godtgør institutionernes praksis, at de selv er af den opfattelse, at det giver de interesserede parter mulighed for effektivt at udøve deres ret til forsvar, at de for så vidt angår fastsættelsen af dumpingmargenen råder over detaljerede beregninger (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 208).

- 157 Det fremgår endvidere af den ovenfor i præmis 144 nævnte retspraksis, at det ikke kan pålægges sagsøgeren at godtgøre, at institutionernes afgørelse ville have været anderledes, men blot, at en sådan mulighed ikke helt kan udelukkes, da sagsøgeren kunne have sikret et bedre forsvar, hvis den formelle fejl, der således konkret påvirkede retten til forsvar, ikke havde foreligget.
- 158 Disse krav er opfyldt i denne sag, eftersom institutionerne afviste at fremlægge oplysningerne vedrørende prisforskellen på DL-vinsyre og L+-vinsyre, uden at de gav en gyldig begrundelse i rimelig tid. Det står fast, at denne prisforskel var grundlæggende for beregningen af normalværdien for DL-vinsyre. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at hvis virksomheden havde haft disse oplysninger, ville den bl.a. have haft mulighed for at udelukke, at der forelå åbenbare fejl. Sagsøgeren kunne dermed bedre have sikret sit forsvar uden denne formelle fejl.
- 159 Endelig er institutionerne under en antidumpingundersøgelse ikke pålagt en absolut forpligtelse til at nægte at videregive oplysninger, der er omfattet af forretningshemmeligheden, uden vurdering af sagens særlige omstændigheder (jf. i denne retning dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 165 og 199). Retten kan således ikke foregribe det resultat, som institutionerne ville nå til som led i en fornyet undersøgelse af anmodningen om oplysninger vedrørende prisforskellen, i betragtning af de grunde, som de gyldigt kan tage hensyn til.
- 160 I henhold til grundforordningens artikel 20, stk. 2, og retten til forsvar skulle institutionerne følgelig have givet sagsøgeren adgang til de begærede oplysninger om prisforskellen på DL-vinsyre og L+-vinsyre, idet de ikke i rimelig tid havde givet en gyldig grund til denne afvisning.
- 161 Det følger af det anførte, at det femte anbringende skal tiltrædes.

Sagsomkostninger

- 162 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 135, stk. 1, kan Retten, når det er påkrævet af rimelighedshensyn, beslutte, at en part, der taber sagen, ud over at bære sine egne omkostninger alene skal betale en brøkdelen af modpartens omkostninger, eller at parten slet ikke skal afholde disse.
- 163 Da sagsøgeren alene har fået delvist medhold i sagen, følger det af en rimelig bedømmelse af sagens omstændigheder, at sagsøgeren bærer halvdelen af sine egne omkostninger. Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af sagsøgerens omkostninger.
- 164 Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 1, bærer de medlemsstater og institutioner, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger. Kommissionen bør følgelig bære sine egne omkostninger.
- 165 Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 3, kan Retten træffe afgørelse om, at andre intervenienter end de i denne artikels stk. 1 og 2 nævnte skal bære deres egne omkostninger. Henset til omstændighederne i den foreliggende sag bør de intervenserende selskaber bære deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RETTEN (Ottende Afdeling):

- 1) **Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2012 af 26. juni 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 349/2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres, for så vidt som den vedrører Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.**
- 2) **Rådet for Den Europæiske Union betaler halvdelen af Changmao Biochemical Engineerings omkostninger og bærer sine egne omkostninger.**
- 3) **Changmao Biochemical Engineering bærer halvdelen af sine egne omkostninger.**
- 4) **Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.**
- 5) **Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl og Comercial Química Sarasa, SL bærer hver deres egne omkostninger.**

Collins

Kancheva

Barents

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. juni 2017.

Underskrifter